

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Titi Livii Patavini, Historiarvm Ab Vrbe Condita Libros,
Qvi quidem exstant, omnes, Observationes**

Godelevaeus, Wilhelm

Francofvrti, 1609

In Librvm XXXI. Historiarvm T. Livii, Qvi IIII. Lib. I. De Bello Macedon. vulgo
inscribitur, annotationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69254](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69254)

tamen à corporis habitu ita cognominatum putavit. Cæterum cur Verrucosus Quicula, & Cunctator Fab. appellatus est, leges etiam apud Alex. ab Alex. lib. 1. c. 9. Meminit Plin. li. 34. c. 7.

Cunctator resistit] Et hinc Hannibal dixisse fertur, se magis formidare Fabium quiescentem à pugna, quam Marcellum fortiter pugnantem. De cunctatione autem Fabii præter Livium, leges Flor. lib. 2. c. 6. Plutarch. in Fab. Max. Valerium Max. lib. 7. c. 3. Plin. lib. 22. c. 5. Orosium lib. 4. c. 15. Euirop. lib. 3. c. 2. Frontin. lib. 2. c. 5. & lib. 1. c. 3. Sabell. lib. 1. c. 7. lib. 7. c. 3. Ennium apud Cicero- nem in libello de senectute. Silium Italicum lib. 6. & lib. 7. Ouid. lib. 2. Fast. Vide etiam Eras. in proverb. Romanus cedendo vincit.

Probe manu conferta resistant] Budæus in priorib. annotat. melius legi existimat, cum prope manu confertum. Quorum verborum huiusmodi est sensus: non ante tu Hannibal ad pacem, quam nunc petis, adduci potuisti, quam ego te ex Italia reuocatum, de patria tua in Africa dimicare coegi, & quasi te in Africa manu confertum vocavi, quam scilicet ita nunc mihi Romanisque vindico, vt tu dudum Italiam tibi & populo Carthagineasi vindicabas. Quid autem sit manu confertum, Gell. li. 9. docet.

Congruens clamor à Romanis] Sic & Homer. Iliad. 4. Præstitisse Græcos modestis Troianis canit; cuius signum vult esse silentium, quo, cum in certamen prodirent, vererentur, cum contra magnus dissonique clamor in exercitu Troianorum esset. Quod testimonium Homeri cum à Polybio lib. 15. excerptum in descriptione huius rei citetur doctissimè Petrus Victor lib. 10. c. 4. var. lect. existimat, ad historiam potius Polybii, quam fontem ipsum Livium respexisse. Sapius enim, quam videri velit, Polybium sequitur.

Receptus canere] Id est, in locum tutiorem redire. Milites siquidem cum castra tenuerint priusquam exierint in aciem, cum signo dato in eadem redeunt, sese recipere dicuntur. Inde canere recepti, est tubarum, lituorum, aut cornuum seu tibiaram cantu significare militibus, vt à pugna in castra aut mœnia redeant.

Rara bonam fortunam] Hanc sententiam à Demosthene mutuata esse annotat Petrus Victorius lib. 25. c. 3. vbi hoc videre est.

Ex insolentia] Vt priorem sententiam à Demosthene, sic hanc à Thucydide acceptam, tradit Victorius loco præallegato.

Polybius haudquaquam] Locus vbi hoc tradidit, legitur adhuc in excerptis 16. libri, prout id annotat Victorius lib. 21. c. 1. var. lect. ionum.

IN LIBRUM XXXI. HISTORIARVM T. LIVII, QVI
DECADIS IIII. LIB. I. DE BELLO MACEDON. vulgo inscribitur, annotationes.

Asses vestigales] Asses vestigales Livius appellat, qui in iugera impositi sunt testandi causa publicum agrum esse, Cælius lib. 10. c. 2. lect. antiquarum.

Trientius tabulisque ager] Trientius ager edictus, quia pro tertia pecuniae parte datus erat. Ex tabulis autem tabulis, annotante Cælio lib. 12. cap. 21. lect. antiq.

Cynofarges] Cynofarges quis locus fuerit, præter alios luculenter explicat Erasimus in proo. ad Cynofarges: Nonnulla quoque de eo annotat Budæus in priorib. ad Pandect. & Gyraldus in historia deorum.

Tagati inhabitantes] Pagi apud Cæsarem sunt regiones vniuersæ, & populi

Fabius
Verrucosus
Cunctator.

Manu
confertum.

Receptus
canere.

Asses
vestigales.

Trientius
ager.

Cynofar-
ges.

Tagi.

puli alicuius partes, de quo latius vide Tornebum lib. 9. cap. 7. & lib. 3. cap. 3. aduerfar.

Celeritas inimica consilii. Quam celeritatem] Præcepit enim consilium inaspicatum esse solere, & vulgato sermone dicitur, & eleganter admonuit Sophocles apud Plutarchum in libello de garulitate:

Ὅτι γὰρ πὶ βελλῆς ἔσται κὶ δρόμος πέλῃ.

Vide Erasmus in proverbio: In nocte consilium.

Tendere in re militi variguidi Tendere eum ordine] Tendere in re militari, tentoria figere, seu papilionem erigere significat, Virgil. lib. 1.

Hic Dolopum manus, hic saeuus tendebat Achillem.

Sedentem Romanum debellaturum] Alludit ad proverbium Romanus sedendo vincit, quod comperit in eos, qui tranquilli atque otiosi, tamen quæ volunt, efficiunt, aut qui non viribus, sed arte rem gerunt Erasmus ex historia scibi cunctatoris natum arbitratur, qui Hannibalem iuueniliter exultantem sua patientia fregit.

Romphaea. Romphaea] Romphaea framea seu teli longioris genus, Flaccus lib. 6. Argonaut.

Æquaque (inquit) nec fortis breuior, nec Romphaea ligra.

Pisistratus. Pisistratus] Id est, Pisistratum eiusq; filios, hi etenim ad 34. annos tyrannidem Athenis tenuerunt, de qua vide Aristot lib. 5. c. 5. Politic. Plutarchum in Solone, Iustin. lib. 2. Cicronem in epist. ad Attic. Clementem tyrannum Pisistratum vocat: vt & Probus in vita Miltiadis cum tyrannum, sed iustum appellatum fuisse, scriptum reliquit.

Atheniensium maledicentia. Athenienses literis verbisque] Respexisse videtur ad locum. Demosthenis, qui Athenienses excitans ad ea, quæ plebis scitis complexi essent, peragenda adiunxit: ἵνα μὴ γόν ἐπὶ τοῖς ἑσπέραις ἐπιπλάσῃ παλιμῆτι φιλιππῶ, ἀλλὰ ἐ τοῖς ἑσπέραις. Prout annotauit Victorius. Nonnulla quoque ad loci huius illustrationem facientia annotat Erasmus in proverbio: Canes inuidi vehementius latrant, & in proverbio, Lingua bellare. Vera autem fortitudo, neque maledica, neque minax est, quod innuit Homerus libro quinto Iliados.

Τὸν δὲ ἔτι περὶ τὴν κερουδαίαν ἐλάσῃ,

Ἀλλὰ περὶ τὴν δελιερῶν.

Traieburumque incendium] Hoc simile de periculo ardentis vicinæ domus frequens fuisse, & apud Latinos & Græcos scriptores, docet Victorius lib. 1. c. 6. variarum lectionum, cap. 13.

IN LIBRVM XXXII. DECADIS QUARTÆ, QUI ALIAS EST LIBER II. OBSERVATIONES.

Decoquere quid. P] Ari quarta decocta erat] Decocta, id est, diminuta. Decoquere enim paulatim diminueret significat, & coquendo absumere, vt annotat Budæus in priorib. ad Pandect.

Interrimentum. Interrimentum] Interrimentum pro euanita argenti parte accipit, quæ in excoctione deperit, Budæus vbi supra.

Aliphira. Aliphiram] Aliphira vrbis fuit Arcadiæ, quæ vt Polyb tradit, in summitate collis arcem, & aneam Mineruæ statuam, longe à cæteris specie ac magnitudine differentem habuit, quæ à quo, aut cuius sumptibus, quoue tempore erecta fuerit etiam apud eius loci incolas in dubio fuit. Hinc Minerua Aliphira vocata est, vt Stephanus & Polybius tradunt.

Traba.